

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 524

Comissió de Polítiques de Joventut

Sessió 16, dimecres 8 d'abril de 2026

Presidència de l'I. Sr. Hugo Manchón García

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença 354-00292/15, 356-01411/15, 356-01425/15 a 356-01436/15	5
Proposta de resolució sobre l'accés als cursos de monitor de lleure 250-00984/15	5
Compareixença d'una representació de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge per a informar sobre el paper de la federació en la dinamització del moviment escolta i guia de Catalunya i la seva tasca formativa, de participació juvenil i de transmissió de valors educatius 357-00987/15	10

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 16 de la CPJ

La sessió de la Comissió de Polítiques de Joventut (CPJ) s'obre a les tres de la tarda i tres minuts. Presideix Hugo Manchón García, acompanyat de la vicepresidenta, Núria Navarro Hurtado, de la vicepresidenta en funcions Sabrin Araibi Marachi i de la secretària, Rosa Jové i Montañola. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridaó i Martín.

Hi són presents Alberto Bondesio Martínez, David González Chanca i Andrea Zapata Alfonso, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Ennatu Domingo i Soler, Montse Ortiz i Martí i Ariadna Urroz Segura, pel G. P. de Junts; Ana Balsera i Marín, Mar Besses Casanovas i Juli Fernández Olivares, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Pau Ferran Navarro, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Júlia Calvet Puig, pel G. P. de VOX en Cataluña, i Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns.

També hi són presents els membres de la comissió Alba Garcia Bermejo, del G. P. Socialistes i Units per Avançar; Josep Aleix Agustí Canals, de Junts per Catalunya, i Pau Casanovas i Claus, Bruna Busquets Fàbregas i Josep Maria Riba Oliva, del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el president de la Federació Catalana de Guiatge i Escoltisme, Gerard Trias Gumbau, acompanyat de la vicepresidenta Ona Carabassa i de la vicepresidenta Laura Gibert Sánchez.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Polítiques de Joventut amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre la situació del finançament dels agrupaments escolta, els esplais i els casals de joves i sobre la previsió de convocatòria d'ajuts públics (tram. 354-00292/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Observatori Català de la Joventut davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè presenti l'estudi *El desplegament territorial de les polítiques de joventut a Catalunya i la seva alineació amb el PNJCat 2030. Una anàlisi de l'Enquesta a municipis i comarques 2022* (tram. 356-01411/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'UNICEF davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre les accions de les entitats per a abordar l'impacte de les xarxes socials en els joves (tram. 356-01425/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Save The Children davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre les accions de les entitats per a abordar l'impacte de les xarxes socials en els joves (tram. 356-01426/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Pincat davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre les accions de les entitats per a abordar l'impacte de les xarxes socials en els joves (tram. 356-01427/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Consell de l'Audiovisual de Catalunya davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre el seu paper en l'anàlisi, la supervisió i la regulació dels continguts audiovisuals i digitals, especialment amb relació a l'impacte de les xarxes socials i les plataformes digitals en els infants i joves (tram. 356-01428/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre el seu paper en l'anàlisi, la supervisió i la regulació dels continguts audiovisuals i digitals, especialment

amb relació a l'impacte de les xarxes socials i les plataformes digitals en els infants i joves (tram. 356-01429/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Xnet davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre el seu paper en l'anàlisi, la supervisió i la regulació dels continguts audiovisuals i digitals, especialment amb relació a l'impacte de les xarxes socials i les plataformes digitals en els infants i joves (tram. 356-01430/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Adolescència Lliure de Mòbils davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre l'experiència, les propostes i les actuacions de l'associació amb relació a l'impacte de les pantalles i les xarxes socials en els infants i adolescents (tram. 356-01431/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Drets Digitals dels Menors davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre l'experiència, les propostes i les actuacions de la plataforma amb relació a l'impacte de les pantalles i les xarxes socials en els infants i adolescents (tram. 356-01432/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença de Màrius Martínez Muñoz, en qualitat d'expert, davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè exposi la seva experiència i presenti propostes i actuacions amb relació a l'impacte de les pantalles i les xarxes socials en els infants i adolescents (tram. 356-01433/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença de Francisco Villar Cabeza, en representació de l'Hospital Sant Joan de Déu, davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè aporti la seva visió sobre l'impacte de les pantalles i les xarxes socials en la salut mental i el desenvolupament dels infants i adolescents (tram. 356-01434/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença de Marc Masip Montaner, en representació de Desconnecta Terapéutic - Barcelona, davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè aporti la seva visió sobre l'impacte de les pantalles i les xarxes socials en la salut mental i el desenvolupament dels infants i adolescents (tram. 356-01435/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença de Dolors Reig Hernández, en qualitat d'experta, davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè aporti la seva visió sobre l'impacte de les pantalles i les xarxes socials en la salut mental i el desenvolupament dels infants i adolescents (tram. 356-01436/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Proposta de resolució sobre l'accés als cursos de monitor de lleure (tram. 250-00984/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 389, 34; esmenes: BOPC 420, 21).

16. Compareixença d'una representació de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre el paper de la federació en la dinamització del moviment escolta i guia de Catalunya i la seva tasca formativa, de participació juvenil i de transmissió de valors educatius (tram. 357-00987/15).

El president

Bona tarda. Comencem la sessió de la Comissió de Polítiques de Joventut.

En primer lloc, voldria saber si algun grup parlamentari té alguna substitució per comunicar. *(Pausa.)* Cap grup. Perfecte.

Ara passem a l'ordre del dia.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

354-00292/15, 356-01411/15, 356-01425/15 a 356-01436/15

En primer lloc, tenim una llista de sol·licituds de compareixença i també de sessió informativa. I pregunto als grups si podem aprovar-les totes per assentiment. *(Pausa.)* Sí? Molt bé.

Sí, molt bé; queden aprovades.

Proposta de resolució sobre l'accés als cursos de monitor de lleure

250-00984/15

I ara passem al debat de la proposta de resolució, de Junts, sobre l'accés als cursos de monitor de lleure. I per defensar la proposta, té la paraula la seva portaveu Ariadna Urroz, per cinc minuts.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. Des de Junts per Catalunya, portem avui aquesta proposta de resolució i ho fem de la mà de la Joventut Nacionalista de Catalunya, donant veu a la Blau i en Quim, de Joves de Terres de Lleida que estan aquí acompanyant-nos en aquesta comissió. Amb aquesta proposta de resolució, avui donem veu a aquests joves que viuen fora de Barcelona i de la seva àrea metropolitana, que volen tenir les mateixes oportunitats, també en l'àmbit del lleure.

Però amb quina realitat és la que es troben ells actualment? Que en molts municipis petits de zones rurals l'oferta de cursos de monitors de lleure és escassa i irregular. Molts ajuntaments no disposen de recursos tant materials com econòmics per poder fer aquests cursos anualment, i això es contraposa, evidentment, amb la visió de les grans ciutats, que tenen més accessibilitat a l'oferta d'aquests cursos.

Amb aquesta situació, que al final també acaba generant, una vegada més, aquesta bretxa territorial que es trasllada amb menys oportunitats de formació i d'ocupació per als joves de pobles petits, a la vegada comporta un afebliment de la cohesió social, que disminueix la presència justament d'aquests monitors formats en les seves pròpies comunitats, afeblint el teixit associatiu i a la vegada, també, no permetent aquest relleu generacional a les entitats de lleure, que aquí repetidament a vegades ho hem esmentat.

És per això que, en essència, aquesta proposta de resolució pretén dues coses, essencialment: la primera d'elles, afavorir que els joves puguin iniciar aquests cursos de monitors de lleure abans dels divuit anys –i no esperar-se als divuit anys, com ara mateix és el que marca l'ordre que demanem modificar en el primer punt resolutiu, l'Ordre BSF/192/2015–, facilitant així que els joves no hagin de perdre aquest any en blanc fins a fer els divuit anys per poder iniciar aquests cursos de monitors; i a la vegada, aquesta segona vessant que demanem amb aquesta proposta de resolució és que els ajuntaments, sobretot aquells ajuntaments de petits pobles i els consells comarcals comptin amb els recursos per millorar l'accés a la formació en el lleure d'aquests joves. A la vegada també demanem que hi hagi aquesta millor coordinació entre administracions per descentralitzar i estabilitzar l'oferta formativa en el lleure educatiu, garantint aquesta cobertura territorial i equitativa al voltant del país, que al final això és el que demanem.

Per tot això des de Junts per Catalunya defensem que cal repensar la formació en el lleure també des d'una perspectiva d'equitat territorial, on no s'invisibilitzin els pobles petits quan parlem de polítiques de joventut, i per això també volem que es garanteixi aquest accés, aquesta titulació a tots els joves del país, independentment del seu codi postal..., on visquin.

Perquè crec que també estarem d'acord tots que si els joves que es quedin als seus pobles és vida, és prosperitat i sobretot ens garanteix que els pobles segueixin vius, que això també, evidentment, ho defensem des d'aquí.

Per tot això esperem que pugueu donar suport a aquesta proposta de resolució que esperem que es pugui aprovar en aquesta comissió per a tots aquells Blaus i Quims que hi ha arreu de tot Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Com que s'han presentat esmenes, passem al torn del grup que les ha presentat, que ha estat el Grup dels Socialistes. I té la paraula, per tres minuts, la diputada Andrea Zapata.

Andrea Zapata Alfonso

Gràcies, president. Bona tarda a tots i totes. Primer de tot, doncs agrair a Junts i a la diputada Urroz que hagin presentat aquesta proposta i que puguem parlar-ne d'aquest tema que considerem que és bastant important per a la joventut. Per descomptat que creiem que el lleure educatiu és molt més que una activitat de temps lliure, és un instrument essencial de cohesió social, d'educació en valors i de construcció de comunitat.

Creiem que als pobles i ciutats de Catalunya el lleure ha estat històricament un espai de formació integral, on els joves aprenen a ser responsables, a treballar en equip i a comprometre's amb el territori i garantir que aquesta formació arribi a tots els racons del país, especialment a la Catalunya rural i als municipis més petits. No és només una qüestió tècnica; és una qüestió d'equitat territorial i també de futur col·lectiu.

Hem presentat dues esmenes. Finalment, ens n'han acceptat una; hem transaccionat l'altra. I si entrem més en matèria, compartim l'objectiu del primer punt, de facilitar l'inici de la formació als disset anys, mantenint els divuit a les pràctiques, i per això acceptem aquesta proposta. De fet, el Govern està treballant en modificar l'ordre corresponent abans del final de la legislatura, incorporant també l'adaptació als nous requisits estatals.

En relació amb el suport a municipis petits i zones rurals, hem presentat esmenes també per millorar la redacció de dos punts. Creiem que cal oferir suport concret sense generar obligacions inassolibles.

Els centres educatius públics ja poden impartir aquests certificats des del 2025 i la normativa actual permet la itinerància de les escoles de lleure. A més, el suport econòmic i tècnic als ajuntaments ha de canalitzar-se principalment a través del contracte programa, l'instrument de cooperació més sòlid entre el departament i el món local que garanteix estabilitat, proximitat i equitat territorial.

Pel que fa al finançament específic per al transport, creiem que existeixen ja mecanismes potents i directes de suport a la mobilitat juvenil, com la T-jove, i l'abonament únic Rodalies per a joves, que ofereixen descomptes significatius, i creiem que aquests ajuts són ja més que suficients i eviten duplicar esforços en un moment en el que cal ser rigorosos amb els recursos que tenim.

Finalment, també dir que acceptarem els punts que aposten per enfortir la cooperació entre administracions i entitats i per impulsar campanyes de sensibilització. Creiem que la col·laboració amb ajuntaments i consells comarcals, diputacions i teixit associatiu és imprescindible també per descentralitzar l'oferta formativa i arribar a tot el territori, i que instruments com l'estratègia de reconeixement del lleure

educatiu 26-30 o les diferents comissions interdepartamentals ja van en aquesta direcció i que cal aprofitar-los.

Per finalitzar, només dir que el lleure educatiu, creiem que ha de ser un pilar per al relleu generacional i per enfortir el teixit associatiu arreu de Catalunya i que cal avançar en aquesta direcció amb mesures pràctiques, evitant duplicitats i prioritzant l'eficiència i l'equitat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara passem al torn de la resta de grups i, en nom d'Esquerra Republicana, té la paraula la seva portaveu, Mar Besses. Quan vulgui.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, agrair, en primer lloc, també la presentació d'aquesta proposta de resolució. Nosaltres compartim el contingut de tots els punts que es posen en aquesta moció, perquè ens sembla que és l'avantsala imprescindible per poder garantir que efectivament el nostre país continuï havent-hi educació en el lleure i que, per tant, milers i centenars d'infants i joves al nostre país puguin continuar participant d'aquest motor associatiu i d'aquesta escola de vida, que són els caus i els esplais al nostre país.

I, per tant, per garantir-ho la millor manera és garantint també aquesta equitat territorial, que certament, pel que fa als cursos formatius dels caps i dels monitors, no sempre està garantit l'accés a nivell territorial i, per tant, és important poder-lo assegurar o poder-lo estendre més enllà sobretot de Barcelona i de la seva àrea metropolitana, que és on majoritàriament es concentra actualment, amb la voluntat també de poder-ho replicar per poder continuar enfortint aquest teixit associatiu juvenil al territori i també, evidentment, garantir el relleu generacional juvenil al territori.

Per tant, com deia, nosaltres donarem suport en aquesta moció. Sí que una petita puntualització perquè pensem que és important també parlar i incloure les entitats i associacions que són de base associativa, de base voluntària, que també tenen les seves escoles de formació i que també és important poder treballar conjuntament amb aquest tipus d'entitats que també ofereixen aquesta formació i que a vegades també les dinàmiques territorials són diferents.

Per tant, està bé que puguem garantir la implementació d'aquests cursos segons la tipologia a tot el territori.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup del Partit Popular, té la paraula el seu portaveu, Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Breument, entenem que aquesta proposta aborda un problema real i és la dificultat de molts joves dels municipis petits a poder accedir a aquests cursos de monitor de lleure. L'oferta no és igual a tot arreu i, per tant, hi ha algunes desigualtats que cal corregir.

I en aquest sentit compartim el plantejament general d'aquesta proposta, com és també iniciar els cursos als disset anys, tot i no modificar el requisit dels divuit per obtenir el títol. També el reforç als municipis petits perquè puguin organitzar aquests cursos i acostar també la formació al territori.

Per tant, entenem que aquestes mesures són útils per facilitar l'accés a aquesta formació i generar més oportunitats per als joves.

I per això hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara en nom del Grup de VOX en Catalunya, té la paraula la seva portaveu, Júlia Calvet.

Júlia Calvet Puig

Moltes gràcies, president. Bé, la realitat actual ens demostra que molts pobles i municipis rurals de Catalunya pateixen un greu desequilibri territorial. Hi ha pobles sense serveis bàsics; de fet, és que hi ha pobles sense ambulatoris, sense bancs, sense una mínima botiga per anar a comprar lo més bàsic, inclús hi ha pobles on no arriba ni tan sols la cobertura telefònica, no? I aquesta és la realitat de masses municipis de la nostra terra.

I és aquesta falta de recursos..., que també hi entra el problema dels monitors de lleure, ja que en molts municipis no hi ha la possibilitat d'accedir a aquesta formació, una formació que dona oportunitats laborals, oportunitats d'arrelament i també oportunitats, diguem-ne, de futur per a molts joves.

I clar, això encara s'agreuja més, s'agreuja més la situació que pateixen aquests municipis perquè se'ls aïlla encara més i, a més a més, s'obliga a molts joves a marxar de casa seva quan realment no volen.

Per això, des de VOX diem sí a augmentar l'oferta formativa dels cursos de monitors de lleure, sí a millorar-ne l'accés i sí a donar suport als ajuntaments més petits perquè els joves de la Catalunya més rural puguin tenir les mateixes oportunitats que els de les grans ciutats i puguin també arrelar-se a casa seva, si és que així ho volen.

Ara bé, també cal dir que aquest problema que denuncien amb aquesta proposta de resolució no és nou, perquè aquesta forma de governar d'esquenes a la realitat, d'esquenes a aquesta realitat, no s'ha estrenat amb el Partit Socialista, sinó que aquesta forma de governar és precisament la que ha cronificat aquest problema, i aquí els majors responsables en són vostès, els senyors de Junts, que són els que més anys porten governant durant aquests últims quaranta anys.

Per tant, aquesta proposta, igual que moltes altres que presenten vostès, amb tanta determinació i amb tanta indignació, resulta que el que evidencia és una gran contradicció, perquè resulta que quan vostès estan a l'oposició presenten propostes amb molta indignació, però realment quan vostès estan al Govern és que..., són problemes que no només no han contribuït a solucionar, sinó que, a més a més, han contribuït a cronificar.

Però és que també encara els hi diré més, perquè vostès, per exemple, a la proposta parlen de que falten recursos per als ajuntaments, però resulta que també són vostès els que resulta que voten a favor d'obligar els ajuntaments a «despilfarrar» els diners dels que disposen, dels pocs diners dels que disposen.

Un exemple clar és la llei LGTBI, que es va votar el mes passat, bé, el mes de desembre, una llei que obliga els municipis que ni tan sols disposen dels recursos més bàsics i dels serveis més bàsics, a «despilfarrar» recursos per crear més «xiringuitos» i xorrades ideològiques, en comptes de dedicar-los a allò que realment necessiten els seus veïns. Per tant, aquesta proposta, nosaltres la veiem que és molt hipòcrita, venint de Junts, perquè mentre diuen una cosa voten l'altra.

I ja els he dit que els responsables de cronificar l'aïllament i l'empobriment dels municipis més petits de Catalunya mai podran ser els que trobin la solució a aquest problema.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup dels Comuns, té la paraula a la seva portaveu, Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bona tarda. Aquesta proposta aborda una qüestió clau, l'accés equitatiu a la formació en el lleure educatiu arreu del país.

Parlar dels cursos de lleure educatiu no és només parlar de polítiques de joventut; és parlar de justícia social, d'inclusió i d'oportunitats reals. És una de les vies més accessibles perquè molts joves, especialment en el cas de municipis petits, puguin accedir a una primera experiència laboral digna, vinculada a l'educació, al compromís comunitari i a la cohesió social, i, a més a més, són també aquests cursos una eina d'inclusió molt potent per a aquelles persones joves que pertanyen a col·lectius que tenen dificultats en aquest sentit; pensem en joves migrants, en persones en situació de discapacitat o en joves en situació de vulnerabilitat, que poden trobar una porta d'entrada molt interessant al món laboral combinant aprenentatge, inserció laboral i també arrelament al territori.

Ara bé, no podem obviar que el sector del lleure educatiu arrossega una precarietat de caràcter estructural; parlem de temporalitat, parlem de salaris baixos i de condicions laborals tot sovint massa inestables. Precisament per això cal que l'impuls a aquesta formació vagi acompanyat d'una aposta clara per a la dignificació del sector, millorant les condicions laborals i reconeixent el seu valor educatiu i social.

En aquest context, les desigualtats territorials que avui existeixen són inacceptables. No pot ser que el codi postal determini les oportunitats formatives i laborals dels nostres joves i el fet que en molts pobles petits no hi hagi aquesta oferta regular de cursos de monitoratge limita projectes de vida i contribueix al despoblament juvenil.

Valorem positivament, doncs, mesures com facilitar l'accés a la formació a partir dels disset anys, reforçar el suport als municipis petits o garantir el transport; són passes en la direcció correcta. També volem posar l'accent en la necessitat de que aquestes polítiques es despleguin amb prou recursos i amb una mirada clarament inclusiva, assegurant que ningú en quedi fora, sigui per motius econòmics, per motius territorials o de caràcter social.

En definitiva, invertir en formació en el lleure és invertir en cohesió, en igualtat d'oportunitats i en fer país; és enfortir el teixit comunitari i generar referents educatius de proximitat.

Per tot això expressarem un posicionament favorable.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Com que no hi ha representació de la CUP ni del Grup Mixt, tanquem el torn amb Junts i amb la seva resposta a les esmenes presentades, i té un minut la diputada Ariadna Urroz.

Ariadna Urroz Segura

Perfecte. Gràcies, president. Com ja ha avançat la diputada Zapata, hem transaccionat amb el PSC l'esmena número 1, que és la transacció que teniu tots damunt de la taula que us hem facilitat, que agrairé que la Sabrin també la firmi quan pugui, i hem acceptat l'esmena número 2.

Així que, en aquest sentit, simplement agrair a la resta de grups per les exposicions que han mostrat, perquè aquesta proposta de resolució sortirà..., favorablement avui.

Gràcies.

El president

Tenen els portaveus coneixement de la transacció, veritat? *(Pausa.)* Tothom, sí?

Doncs passem a la votació de la proposta amb sis punts, amb l'esmena 2 del PSC acceptada, que afecta el punt 3.

(Remor de veus.)

Andrea Zapata Alfonso

President, demanem la votació separada del punt 4. La resta ho podem votar junts.

(Júlia Calvet Puig demana per parlar.)

El president

Si?

Júlia Calvet Puig

Sí. A més a més del punt 4, el punt 5.

(Pausa llarga. Veus de fons.)

El president

La primera votació seria dels punts 1, 2, 3 i 6.

Vots a favor?

Unanimitat.

Ara el punt número 4.

Vots a favor?

Grup d'Esquerra, Comuns, PP i Junts.

(Veus de fons.) Tornem al punt. Vots a favor?

Esquerra, Comuns, PP i Junts.

En contra?

Cap vot en contra.

I abstencions?

Socialistes i VOX.

Aquest punt queda aprovat per 10 vots a favor, cap vot en contra i 6 abstencions.

I ara el punt número 5.

Vots a favor?

Socialistes, Esquerra, Comuns, PP i Junts.

En contra?

VOX.

I abstencions?

I queda aprovat aquest punt per 15 vots a favor, 1 vot en contra i cap abstenció.

I ara aturem la sessió dos minuts per començar la compareixença.

La sessió se suspèn a les un quart de quatre de la tarda i sis minuts i es reprèn a un quart de quatre i nou minuts.

El president

Molt bé.

Compareixença d'una representació de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge per a informar sobre el paper de la federació en la dinamització del moviment escolta i guia de Catalunya i la seva tasca formativa, de participació juvenil i de transmissió de valors educatius

357-00987/15

Donem la benvinguda als compareixents, al senyor Gerard Trias, president de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge; la senyora Laura Gibert, vicepresidenta, i la senyora Ona Carabassa, vicepresidenta també, que avui informaran sobre el paper de la federació i la feina que duen a terme.

Tenen quinze minuts per intervenir. En acabat, els grups parlamentaris, per un temps de cinc minuts, podran plantejar les preguntes que considerin.

Quan vulguin, poden començar.

Gerard Trias Gombau (president de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

Perfecte, doncs. Primer de tot, bona tarda, president, diputades i diputats. En primer lloc, volíem agrair a la diputada Mar Besses l'oportunitat de poder comparèixer avui davant d'aquesta comissió i traslladar la veu del moviment escolta i guia al Parlament de Catalunya. Ho fem en nom, primer, de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge, la qual representem, però també com a part del conjunt de l'associacionisme educatiu de base voluntària i comunitària del país, que creiem que té un paper clau en l'educació d'infants i joves, i que també el representen molts altres agents que avui no hi són, però també fer aquesta reivindicació.

I compareixem una mica, doncs, per compartir-vos la realitat que viu l'escoltisme i guiatge català, per posar en valor la tasca educativa que fan les caps i també per traslladar-vos algunes preocupacions i demandes que considerem imprescindibles per garantir la continuïtat d'aquest model educatiu.

Per posar una mica a tothom en context, la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge aplega les tres entitats del moviment escolta i guia a Catalunya, que són Acció Escolta de Catalunya, Escoltes Catalans i Minyons Escoltes i Guies de Catalunya.

L'escoltisme és un moviment que té una llarga trajectòria arrelada al país; a Catalunya té presència des de fa gairebé un segle, i des d'aleshores ha esdevingut un moviment educatiu consolidat, amb presència pràcticament a la totalitat del territori i també reconeixement a nivell internacional; arreu del món, l'escoltisme és present a més de cent setanta països.

Però avui, sobretot, parlem d'una realitat concreta a Catalunya. Cada setmana, als barris, als pobles, a les ciutats, milers d'infants i de joves participen en les activitats dels agrupaments escoltes i això es tradueix en dissabtes dels caus, en projectes compartits, en descobrir l'entorn, en preses de decisions i en convivència.

Parlem també de les sortides, dels campaments, d'espais intensius d'aprenentatge i, sobretot, de creixement personal i d'educació en valors i de ciutadanes crítiques. Tot això es desenvolupa a través d'una metodologia que ens és pròpia i que també ens uneix, que és el mètode escolta, que posa infants i joves al centre del procés educatiu i que treballa en el desenvolupament integral, que això ho parlarem avui durant la ponència.

I la federació catalana és l'espai que dona coherència a aquesta realitat diversa i que connecta el territori i tots els agrupaments. N'hi ha més de dos-cents arreu de Catalunya, amb gairebé dotze mil infants i més de vuit mil caps i responsables associatives.

I, com a última cosa de context, ens apropem a una fita molt significativa: l'any que ve, el 2027, celebrarem cent anys de l'escoltisme català, un centenari que ens fa il·lusió, però sobretot també que evidencia la solidesa del moviment, la història que ens avala i la transcendència que té al territori català.

Laura Gibert Sánchez (vicepresidenta de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

No podem obviar que l'agent protagonista de les nostres activitats, al final, són les infants i joves que ocupen l'espai central de la nostra tasca i és des d'aquí que a nosaltres ens preocupa una mica el context actual en què viuen. Vivim en una societat amb dinàmiques cada vegada més individualitzades, on es debiliten els espais de convivència i també de comunitat.

En aquest context, el nostre model educatiu pren encara més sentit, perquè genera espais de relació, de convivència i d'aprenentatges. La nostra manera d'educar genera vincles basats en la referencialitat i els models de persona que defensem com a associacions.

Tot i la nostra voluntat de poder educar infants i joves, no som alienes a la realitat que vivim com a col·lectiu. Els darrers anys, hem detectat un increment molt signifi-

catiu de situacions de malestar emocional, així com de casos de violències sexuals a la infància. Cada cop són més freqüents casos d'autolesions, de trastorns de la conducta alimentària i d'altres problemàtiques que tenen un impacte directe, tant en la vida d'aquests infants i joves com en la participació d'espais de lleure.

Aquestes problemàtiques afecten el dia a dia dels agrupaments. Al final, acabem destinant una part dels esforços a aquesta gestió de situacions complexes que desplacen la tasca educativa. Les entitats no podem assumir aquesta responsabilitat en solitari. Podem acompanyar, detectar, generar espais de confiança, però des de la nostra tasca voluntària no podem assumir tota aquesta gestió.

Més enllà d'aquesta qüestió, hi ha una reflexió de fons que creiem també important posar sobre la taula. Sovint, quan es parla de les nostres entitats, se'ns continua situant al mateix nivell que altres activitats de lleure o d'oci, com si fóssim una proposta complementària o accessòria dins del recorregut educatiu dels infants i joves.

Però la nostra proposta va molt més enllà. La tasca que desenvolupem des dels agrupaments té una intencionalitat pedagògica, amb l'objectiu d'acompanyar els infants i joves en el seu creixement personal i col·lectiu.

Això ens porta a una idea clau. L'educació no es pot entendre com un procés fragmentat. Els infants i joves no es desenvolupen en compartiments separats, sinó que creixen a través de múltiples espais que es complementen entre si. Per això és imprescindible avançar cap a una mirada més global de l'educació, que integri tots els agents que hi intervenen. No es tracta de coexistir, sinó de generar aquests espais de col·laboració, de poder compartir mirades i de construir estratègies educatives conjunes.

Creiem que cal seguir avançant en el reconeixement d'associacions com les nostres com a part del sistema educatiu en aquest sentit ampli. I això té unes implicacions clares: d'una banda, implica generar espais estables de coordinació entre escoles, entitats i altres agents, i que aquests esdevinguin espais realment útils i funcionals. També implica incorporar aquesta mirada en les polítiques educatives, entenent que el desenvolupament integral dels infants i joves és una responsabilitat de totes, i –el més important– implica també reconèixer-nos com a agents educatius que som.

En aquest sentit, volíem afegir que creiem que l'àmbit local és especialment rellevant. Aquí és on podem connectar escoles, entitats, serveis, comunitats i on es poden construir respostes col·lectives que tinguin sentit, però perquè passi això, cal reforçar el paper de l'administració local com a facilitadora d'aquestes connexions i garantir que les entitats puguem formar part activa d'aquests espais.

Ona Carabassa (vicepresidenta de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

Si fins ara hem parlat dels infants i de les joves com a centre de la nostra acció educativa, és imprescindible posar el focus en el que fa possible aquest model, perquè l'escoltisme i el guiatge no s'entendrien sense les persones joves que des del voluntariat sostenen el dia a dia de les entitats.

Som un moviment juvenil i això no és només una característica, és una manera d'organitzar-nos i d'entendre l'educació. Són joves que assumeixen la responsabilitat d'acompanyar infants i joves, de preparar activitats, de gestionar agrupaments i de garantir el funcionament de les entitats i ho fan des d'un model associatiu de base voluntària, que és també, alhora, un model profundament assembleari, basat en la participació, la presa de decisions compartida i la corresponsabilitat; un model que no només educa infants i joves, sinó que també forma ciutadania activa, crítica i compromesa.

Aquesta implicació, però, no és menor. Parlem de moltes hores de dedicació setmanal, de caps de setmana sencers, de sortides, de campaments i de tasques de gestió que sovint no es veuen. Parlem de joves que, a més dels seus estudis o de la seva feina, assumeixen un compromís educatiu i social de gran responsabilitat i ho fan

perquè creuen en el que fan, perquè tenen voluntat de transformar el seu entorn i de contribuir a una societat millor.

Al llarg d'aquest procés, aquestes persones desenvolupen competències molt valuoses: capacitat d'organització, de treball en equip, de lideratge, de gestió de conflictes i d'acompanyament educatiu. I ho fan a través de processos formatius propis, coherents amb el model pedagògic que defensem. És a dir, no parlem d'una tasca improvisada, sinó d'una acció educativa estructurada amb formació, amb responsabilitat i amb impacte real. Malgrat això, el reconeixement d'aquesta tasca continua sent avui insuficient.

És cert que en els darrers anys s'han fet passos importants, com l'aprovació de la llei de foment de l'associacionisme i la llei de reconeixement de l'escoltisme, però el repte ara és el seu desplegament. El reconeixement del voluntariat continua sent parcial i desigual, i sovint depèn de decisions puntuals o sectorials. Per això creiem que el repte no és només haver aprovat aquestes lleis, sinó desplegar-les de manera efectiva.

Cal avançar cap a mecanismes estructurals i estables que reconguin el recorregut associatiu com una experiència formativa amb valor propi, en els àmbits educatiu, laboral i institucional, i cal fer-ho no només des del discurs, sinó amb mesures concretes que tinguin un impacte real en la vida de les persones joves.

Ara bé, aquest model no es pot analitzar al marge del context en el que viuen aquestes mateixes persones joves. Ens trobem davant d'una generació que té dificultats reals per emancipar-se, per accedir a un habitatge digne i per construir un projecte de vida estable. Això condiciona directament el temps i l'energia que poden dedicar al voluntariat.

Per això, quan parlem de sostenibilitat del nostre model, també estem parlant de condicions materials de vida. No podem exigir més compromís al jovent que està fent ja un sobre esforç enorme per poder dur a terme una vida amb espais de lleure i d'interrelació.

Calen polítiques públiques en àmbits com l'habitatge, l'ocupació i les condicions de vida que permetin al jovent desenvolupar-se amb estabilitat i dignitat, perquè només així podran continuar implicant-se en el projecte de l'escoltisme i el guiatge.

Finalment, volem posar en valor una idea. El jovent que forma part del nostre moviment és un jovent implicat, organitzat i compromès amb el seu entorn. La seva participació no es limita a l'àmbit de l'agrupament; són joves que participen en el teixit associatiu, que s'impliquen en la defensa de drets, que contribueixen a dinamitzar els seus barris, pobles i ciutats; són joves crítics i compromesos, que qüestionen, que volen transformar la realitat i..., que és un valor per al conjunt de la societat. Cal deixar de veure'ls des de la desconfiança o la simplificació i començar a reconèixer-los com a agents actius, responsables i imprescindibles per al present i el futur del país.

Laura Gibert Sánchez (vicepresidenta de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

Fa quatre anys vam tenir l'oportunitat de comparèixer en aquesta mateixa comissió. I avui, amb certa preocupació, us hem de dir que veiem que moltes de les qüestions que vam posar sobre la taula continuen plenament vigents.

És cert que s'han fet avenços importants en el reconeixement institucional del nostre model, especialment amb les lleis esmentades anteriorment, però aquest reconeixement encara no s'ha traduït de manera generalitzada en accions ni canvis concrets que facilitin o reforcin la nostra tasca.

En aquest sentit, hi ha alguns àmbits on aquesta distància entre el marc normatiu i la realitat es fa especialment evident. El primer és l'accés a l'espai públic. Encara avui desenvolupar activitats en espai públic és una tasca molt complexa. Això no només limita la nostra acció, sinó que també redueix la nostra capacitat d'arribar a nous infants i joves i de generar comunitat.

En segon lloc, l'entorn natural. La natura forma part del nostre model educatiu, no com un complement, sinó com un espai central de l'aprenentatge. És en aquest entorn on es desenvolupen moltes de les experiències més significatives per als nostres infants i joves, i malgrat això, cada vegada ens trobem amb més restriccions, amb més normatives que dificulten l'activitat i amb limitacions que, en alguns casos, ens obliguen a recórrer alternatives d'últim moment.

En tercer lloc, el finançament. El suport econòmic és imprescindible per garantir la continuïtat dels nostres projectes. En aquest sentit, és veritat que valorem el treball que s'ha fet amb la Direcció General de Joventut per revisar les bases de la convocatòria de subvencions, però la realitat mateix és que aquest any, els temps i la incertesa han tensionat el funcionament de moltes entitats.

El quart és l'accés a locals. Molts agrupaments continuen sense disposar d'espais adequats per desenvolupar la seva activitat en continuïtat i això no és una qüestió menor per nosaltres, perquè condiciona directament la qualitat i la sostenibilitat dels projectes.

I, finalment, volem fer un breu esment a l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu de base voluntària i comunitària. Valorem positivament que existeixi aquest marc i que reculli moltes de les necessitats que les entitats fa temps que hem anat posant sobre la taula.

Ara bé, volíem també fer dues puntualitzacions. En primer lloc, pel que fa al procés, considerem que la participació de les entitats a la fase inicial hauria pogut ser més activa. No hem sentit que fossin prou participatives i, d'alguna manera, això ha condicionat el desenvolupament posterior del document. I, en segon lloc, pel que fa el contingut i el seu desplegament, moltes de les qüestions que avui tornem a posar sobre la taula ja estan recollides tant en aquesta estratègia com en marcs normatius aprovats en els darrers anys, però l'experiència ens demostra que el repte no és només recollir aquestes necessitats en documents, sinó garantir que es tradueixen en canvis reals.

Per això creiem que és important no quedar-nos a l'espera de veure en què es concreta aquesta estratègia, sinó de continuar assenyalant les necessitats i treballant perquè el seu desplegament sigui efectiu, útil i adaptat a la realitat de les entitats.

Gerard Trias Gombau (president de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

Per acabar, volíem compartir una última idea. Al llarg de la història, el moviment escolta i guia ha mantingut una relació amplament estreta amb aquest Parlament i amb el conjunt d'institucions del país. De fet, a l'anterior legislatura, fins al 2024, existia l'Associació Nacional Parlamentària Escolta de Catalunya, l'ANPEC; era un espai que permetia generar aquests ponts i vincles entre el moviment escolta i els representants polítics. I nosaltres, com a federació, creiem que té tot el sentit recuperar aquest espai. Per tant, la primera demanda que fem a la comissió és instar els grups parlamentaris a identificar les persones dels vostres grups que han format part de l'escoltisme i el guiatge i a explorar plegades la possibilitat de reactivar aquesta associació nacional parlamentària.

I una mica per acabar de resumir el que comentàvem, hem intentat traslladar la realitat de l'escoltisme i guiatge i, també, hem intentat posar sobre la taula una altra idea, que és que el model no es pot sostenir només amb bona voluntat i compromís. Necessitem unes condicions que inclouen un sistema que ens doni resposta a les necessitats que trobem en els espais on participem; mecanismes de comunicació i actuació efectives per pal·liar les mancances que detectem des de les entitats, com els locals, la burocràcia excessiva, la negativa d'accés a l'espai públic, la restricció de l'espai natural; una mirada educativa que ens connecti a l'ecosistema a on interaccionen les infants i joves; el reconeixement real del voluntariat i de les condicions de vida compatibles amb una tasca voluntària, i també el finançament i la facilitat ad-

ministrativa per centrar-nos en educar i no haver d'estar pendents de resoldre altres afers que al final acaben repercutint negativament en la tasca.

I per tancar una mica amb una reflexió, creiem fortament que reforçar l'escoltisme i el guiatge i els moviments d'educació en el lleure de base associativa i comunitària no és només millorar aquests moviments i ajudar-los, sinó que és contribuir a deixar el món una mica millor del que l'hem trobat –que al final acaba sent el nostre objectiu últim–, i ens encantaria que fos compartit amb el Parlament del país.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara passem al torn dels grups i comencem pel grup que va sol·licitar la compareixença, que en aquest cas és Esquerra Republicana, i té la paraula la seva portaveu, Mar Besses. Quan vulgui.

Mar Besses Casanovas

Molt bé, gràcies, president. En primer lloc, agrair-vos la compareixença i també donar-vos l'enhorabona com a nova junta –que sé que fa molt poquet que assumiu aquesta responsabilitat– i també agrair-vos aquest poc marge que heu pogut venir a comparèixer al Parlament, perquè per nosaltres és una prioritat també poder-vos escoltar i, per tant, també recuperar la compareixença que ja havíeu fet anteriorment per avaluar, diguéssim, quina és la situació i, per tant, quines són les prioritats en aquest àmbit.

Per tant, us ho agraiem molt i també volem aprofitar per posar en valor la tasca que desenvolupeu, una tasca –com heu explicat, eh?– educativa, voluntària i que forma, de forma inherent, en el lleure a milers, centenars d'infants i joves en aquests valors, en aquest compromís, en aquesta responsabilitat i també en aquesta participació i esperit crític que tan necessari és en aquests moments, i, per tant, creiem que és un projecte amb una dimensió molt rellevant al nostre país i, per tant, sens dubte, el que també implica això és aquesta implicació territorial, aquesta xarxa comunitària i també aquesta cohesió social tan i tan important.

Per tant, com deïeu, creiem que no és un element accessori a les polítiques de joventut o a les polítiques educatives, sinó que creiem que són un element central, és un element clau també per a la transformació en aquest àmbit. Per tant, considerem que és, efectivament, una eina de país que hem de preservar i, per tant, sabem que amb aquest reconeixement que us puguem fer aquí segurament és necessari, però insuficient i, per tant, també hem de continuar desplegant iniciatives i polítiques que ajudin a fer una mica més fàcil aquesta tasca.

Per tant, com deïeu, en l'anterior legislatura vam poder començar a posar o continuar –millor dit– posant fil a l'agulla i vam avançar substancialment en alguns àmbits. I vosaltres ho heu dit, ara el repte és poder desplegar tot allò a què ens vam comprometre a l'anterior legislatura.

Heu mencionat la llei de reconeixement de l'escoltisme, que precisament reconeix i preserva aquest patrimoni que vosaltres signifiqueu en tant que federació i la feina que fan tots els agrupaments i les entitats que en formeu part, però també heu parlat de la llei de foment de l'associacionisme –que pensem que aquí és on segurament estem més verds–; i de fet, pràcticament totes les entitats que han passat per aquí ens diuen el mateix, «cal desplegar la llei de foment de l'associacionisme», perquè precisament pretenia revertir algunes de les qüestions que vosaltres mateixos heu posat sobre la taula pel que fa a la burocràcia..., però també pensem que ha de poder ser un element essencial per poder simplificar, per poder facilitar la feina que feu, no només des dels agrupaments escoltes, sinó des de l'associacionisme juvenil en general arreu del nostre país. Per tant, creiem que és imprescindible, també, aquest desplegament, com vosaltres apuntàveu.

També m'agradaria fer esment d'un altre dels temes que heu situat –i que també crec que és objecte reiterat d'aquesta comissió–, que és l'estratègia de reconeixement

del lleure educatiu. Som coneixedors de la voluntat inicial que tenia aquesta estratègia, també som coneixedors de com ha anat evolucionant el procés, i és públic i notori que a nosaltres no ens sembla correcte com s'ha anat desenvolupant, perquè creiem que, en certa manera, desvirtua quin era l'objecte que tenia inicialment aquesta estratègia.

Per tant, sí que m'agradaria preguntar-vos com creieu –o com valoreu– que és el resultat final d'aquesta estratègia entre el que s'havia dissenyat inicialment que havia de ser i el que ha acabat sent, perquè entenem que aquesta ha de ser una eina útil, veritablement per posar en valor i per facilitar la feina que feu, i tenim el dubte de si veritablement el resultat o el producte final que en surt d'aquí compleix amb els objectius inicialment establerts, i en cas que no sigui així haurem de veure com ho podem reforçar o com ho podem redirigir.

I un dels altres àmbits que creiem que també és important amb la feina que vosaltres desenvolupeu, evidentment, són els recursos econòmics que sustenten la vostra activitat, que, malgrat ser, evidentment, de base voluntària, requereix una estructura econòmica per poder-se tirar endavant. I aquí també heu mencionat el cas de la convocatòria de subvencions, la del 2026, que per primer cop no ha sortit de forma anticipada abans d'acabar l'any –i, si no m'erro, ha sortit a mitjans de març, per tant, molt més tard del que estava previst–; i, per tant, sí que m'agradaria preguntar-vos quin impacte ha tingut aquest retard en la continuïtat de les activitats i en la planificació que heu hagut de fer des de la federació i des de les diferents agrupacions.

I, per últim, em quedo amb una cosa que heu dit, perquè no tinc més temps d'entrar en altres temes..., però que també compartim i hi estem molt d'acord, que és que sense unes condicions materials dignes serà molt difícil que puguem sostenir aquesta implicació i aquesta participació juvenil que tenim a dia d'avui i, per tant, hem de poder avançar també en aquesta direcció.

Però, com deia, doncs agrair-vos la compareixença i crec que, al final, l'escoltisme i el guiatge al nostre país també és un testimoni que ens anem passant de generació en generació i, per tant, depèn una mica de tots plegats que això pugui continuar sent així.

Així que moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara passem al torn de Junts, i té la paraula la seva portaveu, Ariadna Urroz.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. En primer lloc, també des del Grup de Junts per Catalunya, agrair-vos molt la compareixença avui –perdoneu, perquè la sala aquesta és una mica antipàtica per parlar-vos de costat, eh? Agrair-vos molt la compareixença que heu fet avui en aquesta comissió, però, sobretot, tota la feina que feu davant de les vostres entitats, i enhorabona, justament, per aquesta elecció a la nova junta.

Dit això, quan parlem de lleure educatiu –i des de Junts per Catalunya en som molt conscients–, no estem parlant d'una cosa menor; estem parlant d'un dret reconegut, d'un dret reconegut a la Declaració dels drets dels infants per part de Nacions Unides i també reconegut al propi Estatut de Catalunya. Per tant, el que hem de fer aquí, a les institucions, és vetllar per poder-lo garantir en tots els seus àmbits, i també suposo que sou coneixedors que la sindicatura també està vetllant justament perquè..., el lleure educatiu ha d'avançar molt més del que s'ha fet fins ara, i, de fet, va venir el passat mes de juliol aquí al Parlament, una vegada més, a retre comptes respecte al que havíem avançat.

Des de Junts per Catalunya i la JNC us agraïm molt les demandes que ens heu fet –avui– arribar. Compartim que l'educació no poden ser compartiments estancs; compartim que cal aquesta mirada global, i compartim que aquí ha de tenir un paper important el lleure –estem absolutament d'acord en això. Calen espais de

col·laboració i mirades conjuntes –que vosaltres mateixos us hi referíeu; nosaltres també volíem, des d'aquí, expressar el nostre suport– i estem d'acord en que cal prestigiar i reconèixer el jovent que es dedica a fer aquest voluntariat, que sovint vivim en una situació de precarietat en molts dels àmbits, que també vosaltres mateixos comentàveu.

Comentàveu també la necessitat de desplegar la llei de foment de l'associacionisme. Jo crec que no hi ha Comissió de Joventut aquí al Parlament que no reivindicuem que cal desplegar la llei de foment de l'associacionisme, i crec que tots els grups d'aquí estem compromesos en que això ha de ser així i que cal avançar molt més, perquè ja fa dos anys de la seva aprovació i no s'ha fet el seu desplegament.

I també parlàveu de la Convo –com anteriorment s'hi ha referit també la companya d'Esquerra. Nosaltres, en aquest sentit, també us volíem preguntar com havia impactat en vosaltres el fet que s'hagi demorat, que no hagi sigut una convocatòria anticipada com s'havia fet els darrers anys, que teòricament havia sortit el desembre i al final ha acabat essent el mes de març, i que això, evidentment, comporta que es resol·dran els expedients i pagaran, si la resolució és favorable, més enllà del mes d'agost, i, per tant, com això impacta en les entitats que vosaltres lidereu.

També us volíem preguntar..., i no ha sortit a la vostra exposició..., però sí que ens interessaria molt aprofundir sobre el tema del català en el lleure, com ho viviu vosaltres, com feu d'aquesta corretja de transmissió de valors, però també de la nostra llengua amb els infants i joves, en un moment en què això no és gens fàcil.

De fet, hi ha un informe del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya que abordava justament això, com està veient també impactat el lleure i la nostra llengua, quan anys enrere era una cosa que era absolutament diàfana, que el català era l'estrella –per dir-ho d'alguna manera– a l'hora de parlar de lleure.

I també dues preguntes molt ràpides, també atenent el moment de l'any en el que estem, que estem ja en un tercer trimestre escolar –pràcticament d'aquí poc, vacances d'estiu. Entenem també que les rutes, les acampades és una cosa que s'intensifica aquests darrers mesos del curs sobretot, i aquest estiu. Com ho afronteu també des de les vostres entitats? Com, des de la Direcció General de Joventut, estan fent aquest acompanyament? També tenint en compte l'entorn en el que vivim, amb una crisi climàtica que tenim permanent, com afecta això també a les vostres activitats, pel que fa a sequeres, riudes, incendis i tot plegat? Com afecten el vostre dia a dia a l'hora de planificar aquestes activitats –arran també de les últimes accions que s'han dut a terme per part de la Direcció General de Joventut els darrers anys– o els darrers estius?

I en aquest sentit, i l'últim punt –que és un tema que a vegades no el tractem suficient–, que és en relació amb el lleure inclusiu per a tots els joves, però també per a tots els joves o infants que tenen discapacitats. També si teniu..., cinc cèntims, perquè sé que he fet moltes preguntes, però són temes que, més enllà de tota l'exposició que heu fet, que ha sigut molt interessant, sí que també ens agradaria, des de Junts per Catalunya, si poguéssiu aprofundir-hi una mica.

I res més per part meua. Posar-nos a disposició també pel que necessiteu des de Junts.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara té la paraula Pau Ferran, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, senyor president. Agrair, com no podria ser d'una altra manera, als compareixents la seva presència i l'assistència avui a la Comissió de Polítiques de Joventut del Parlament.

La Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge té una implantació rellevant i una trajectòria important. Properament celebraran els cent anys i, per tant, els felicitem, i per això creiem que és útil i rellevant escoltar la seva visió en aquesta Comissió de Joventut.

Simplement volíem plantejar tres qüestions que ens han semblat rellevants al llarg de la seva intervenció. En primer lloc, ens ha sobtat i s'han referit a situacions d'alta complexitat amb infants i adolescents, i que aquestes estan cada vegada més a l'alça, i volíem conèixer de quines eines disposen per fer-hi front, si reben algun tipus de suport per part de les administracions i si deriven aquestes situacions a les autoritats competents, i conèixer una mica més a fons com afronten aquestes circumstàncies.

També s'han referit al paper de les administracions, la falta de reconeixement i la manca de suport que vostès perceben en algunes ocasions, i ens agradaria conèixer, doncs, també quin és el suport addicional que reclamen, si es tracta de més finançament, d'un ajust a nivell normatiu o d'alguna altra qüestió concreta.

I, per últim, ens agradaria tractar també una qüestió de fons que a nosaltres ens preocupa i sovint ens genera una certa distància, no?, i és que veiem com aquests espais molt sovint estan sempre orientats cap a una mateixa línia ideològica, on..., possiblement hi ha molts joves que no comparteixen..., i que es queden exclosos de les seves activitats i que no se senten interpel·lats pel model que proposen; i, per tant, ens hauria de conèixer també quines eines, quines mesures prenen per garantir que els espais que vostès impulsen siguin plurals, siguin oberts a tothom i no sempre orientats cap a una mateixa visió ideològica.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I, en nom del Grup de VOX, té la paraula la seva portaveu, Júlia Calvet.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la seva compareixença i dir-los que des de VOX valorem profundament l'associacionisme, la importància de l'associacionisme i de l'educació no formal. Sabem que el temps lliure no és temps buit, sinó que és un espai fonamental per forjar el caràcter de molts joves i de molts infants.

Ara bé, la nostra tasca aquí és, sobretot, fiscalitzar aquesta feina i que es dugui sempre d'acord amb els principis de pluralitat, neutralitat i d'eficiència en l'ús dels diners públics. Llavors, en aquesta línia, vostès parlen de la «transmissió dels valors educatius». Llavors, és un concepte lloable, però han de ser clars; és a dir, els valors han de ser universals i no eines d'enginyeria social, com acostuma a passar amb moltes associacions d'educació no formal, que ens ho hem trobat, no?

I és que ens preocupa que en ocasions el moviment escolta de Catalunya hagi estat utilitzat com una corretja de transmissió de la ideologia separatista, perquè hem vist com, des de certs sectors –inclús vostès mateixos hi han fet referència–, es promouen agendes polítiques que no tenen res a veure amb els valors originals i sí molt amb una visió esbiaixada de la identitat catalana.

Llavors, en aquest sentit, les meves preguntes són molt directes. Com garanteixen vostès que, per exemple, un jove d'una família que se sent profundament espanyola i catalana se senti integrat en els seus agrupaments? Segona pregunta: hi ha una veritable neutralitat política en els seus materials formatius o s'hi està promovent una visió de construcció nacional? I tercera pregunta: tenen protocols per evitar que els campaments i les activitats es converteixin en espais d'exhibició de simbologia política?

Un altre tema relacionat també amb això, vull destacar el tema d'això, de les subvencions, ja que la federació rep subvencions de la Generalitat i de diversos ajuntaments, i això en si mateix no és un fet negatiu. De fet, entenem que hi ha activitats

que pel seu valor han de ser subvencionades. Ara bé, en un context de crisi com l'actual, en què els joves catalans pateixen taxes d'atur alarmants disparades i cada vegada un accés impossible a l'habitatge, cada euro ha d'estar estrictament justificat. Per tant, ens agradaria saber com asseguruen que aquests fons arribin a la base, als monitors, als infants, i que no es quedin en meres estructures administratives o en la promoció de campanyes ideològiques alienes a l'educació de la que estem parlant.

I per acabar, també m'agradaria parlar una mica sobre la dinamització juvenil, perquè –tal com he comentat abans i també com és evident–, Catalunya té problemes molt greus. De fet, vostès ho han comentat: manca d'habitatge, precarietat laboral, creixement de la inseguretat als barris –que també afecta els espais on vostès operen– i el problema és que, sovint, les federacions juvenils resulta que es perden en abstraccions sobre la participació o el guiatge i s'obliden de lo que és la realitat material.

Per tant, els pregunto com estan adaptant la seva tasca de dinamització juvenil a una realitat marcada –per això, eh?– per la falta d'emancipació, per la inestabilitat laboral o la falta d'oportunitats i la degradació de molts barris de casa nostra?

I l'última pregunta, més enllà d'aquest discurs sobre la participació i el guiatge, quin impacte real estan tenint en la vida material dels joves? –Vostès han comentat..., en el creixement dels joves–, doncs quin és l'impacte real que tenen vostès amb tot això?

Res més per la meua part. Només dir-los que esperem que la seva tasca sigui *de debò* la de formar ciutadans lliures, crítics i responsables, i no la d'alimentar estructures polítiques, que és a lo que ens tenen acostumats gran part dels que estan en aquesta sala.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup dels Comuns, té la paraula la seva portaveu, Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bona tarda. Volem començar per agrair la presència de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge en aquesta comissió.

La mera existència del moviment escolta és la resposta a bona part de les preguntes de la intervenció que m'ha precedit, des de la vivència i des de l'experiència directa que suposa.

La seva trajectòria és l'expressió d'una manera pròpia d'entendre l'educació, la comunitat i la construcció col·lectiva de Catalunya imprescindible per al nostre país. Són una autèntica escola de vida, un espai d'educació no formal que acompanya infants i joves al creixement personal, al creixement col·lectiu, des de l'experiència, el compromís i l'arrelament al territori.

En un temps en què tot sovint reduïm l'educació a l'àmbit exclusivament acadèmic, cal reivindicar aquests espais de formació de ciutadania des de la pràctica quotidiana. I és aquí on es construeixen valors cívics fonamentals: la cooperació, la responsabilitat compartida, el respecte a la diversitat, la cura del bé comú; valors que no només expliquen, sinó que es viuen, i és aquesta vivència precisament el que els fa perdurables amb el temps.

El paper de la federació és, doncs, clau en la construcció democràtica del país, no només perquè fomenta aquesta participació, sinó perquè la practica des de baix, des de l'assemblea, des de la presa de decisions compartida; és una forma d'aprendre democràcia, fent-la, arrelant-la a l'experiència dels més joves i convertint-la en una eina quotidiana de transformació social.

Destaca la seva contribució a fer país des d'una mirada inclusiva i cohesionadora. L'escoltisme ha estat històricament un espai de transmissió de la llengua i de la cultura catalanes, però també punt de trobada per joves d'orígens diversos entorn

d'un projecte comú. Aquesta capacitat d'integrar i de sumar és essencial per a una Catalunya plural que vol avançar sense deixar ningú enrere.

En un context marcat per reptes globals com la crisi climàtica, la precarietat juvenil o la desafecció política, esdevenen encara més necessaris, perquè generen consciència crítica, promouen el vincle amb el seu entorn i ofereixen eines per entendre però també per transformar la realitat.

Precisament per això, resulta tan preocupant la falta de finançament suficient amb conseqüències directes sobre la tasca de les entitats, però també l'accés de molts infants i joves a aquests espais. Quan es retalla en l'educació en el lleure es perjudica una peça clau a la construcció de la ciutadania i a la cohesió del país.

No és coherent, doncs, reconèixer el paper fonamental de l'educació no formal i no garantir-ne el suport material, com tampoc és coherent apellar a la participació juvenil i a la qualitat democràtica mentre s'afebleixen els espais que la fan possible.

A més a més, parlem de reduccions que impacten especialment als entorns més vulnerables, allà on l'escoltisme i el guiatge tot sovint esdevenen espais d'oportunitat, de vinculació comunitària i de creixement personal.

Si volem una Catalunya cohesionada, amb igualtat d'oportunitats real, no ens podem permetre privar d'aquesta escola les famílies amb menor capacitat econòmica. Per això cal reconèixer l'educació en el lleure com una peça estructural del nostre sistema educatiu i del nostre model de país, com un element essencial per formar ciutadans més lliures, més responsables i més compromesos amb la seva comunitat. Cal fer-ho amb compromisos concrets: recuperar i reforçar el finançament, garantint-ne l'accessibilitat; enfortir el teixit associatiu i donar suport a la tasca imprescindible de les persones voluntàries que la fan possible.

Per acabar, volem posar en valor la feina de totes aquestes persones que des de tots i cadascun dels agrupaments fan créixer cada dia aquest projecte col·lectiu, que treballen per construir país, que enforteixen la democràcia i sembren les bases d'una societat més justa, cohesionada i conscient.

Des d'aquesta convicció entomem el repte que vostès ens llançaven i, per tant, poden comptar amb el Grup de Comuns per recuperar aquest espai conjunt, per l'avenç del moviment escolta, per la qual cosa donaré trasllat oportú al nostre grup parlamentari per tal de definir la persona que hi participi.

En qualsevol cas, molts ànims, endavant. Posem molt en valor la seva tasca, que és clau per seguir construint país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara passem al torn del Grup Socialistes, i té la paraula la seva diputada Núria Navarro. Quan vulgui.

Núria Navarro Hurtado

Gràcies, president. En nom del nostre grup parlamentari, volem començar agraint la vostra presència. La vostra compareixença és una oportunitat molt valuosa per posar de relleu una feina que sovint es fa en silenci, però que té, evidentment, un impacte molt profund en la vida de milers de joves i en la cohesió social del nostre país.

L'escoltisme i el guiatge formen part del teixit educatiu, un teixit educatiu que evidentment no és formal i està arrelat a tot Catalunya. Parlem d'un moviment que des de fa dècades acompanya infants i joves en el seu creixement personal, en la descoberta del territori, a la participació comunitària i en la construcció d'un sistema de valor sòlid. I això no és retòrica, és una realitat que es veu cada cap de setmana als caus, als campaments, a les trobades i a les activitats de servei comunitari.

Posem en valor la vostra capacitat de generar espais educatius que combinen autonomia, responsabilitat i experiència directa; un projecte com els campaments d'estiu, on els joves aprenen a conviure, a organitzar-se i a prendre decisions col·lec-

tives. Les activitats de servei al barri, com la recuperació d'espais naturals, el suport a entitats socials o la dinamització de festes comunitàries, els consells d'unitat on els mateixos joves decideixen què volen fer i com ho volen fer. Aquests exemples mostren que el vostre model pedagògic no només educa, sinó que empodera.

Un dels trets més distintius del vostre moviment és que els joves no només hi participen, sinó que hi lideren. En un moment en què sovint es parla de desafecció juvenil, vosaltres demostreu que quan s'ofereixen espais de qualitat els joves responen amb compromís i creativitat. La vostra experiència de barris i pobles de tot Catalunya us converteix en un actor clau de cohesió social. Treballem amb infants i joves de perfils molt diversos i ho feu des d'una mirada inclusiva i comunitària.

També volem reconèixer la dedicació de milers de caps i responsables que, de manera totalment voluntària, sostenen el moviment. La seva tasca educativa, sovint compaginada amb estudis o feina, és un actiu que el país ha de saber i preservar.

Des del nostre grup parlamentari, volem reiterar la voluntat de treballar conjuntament amb vosaltres. Hem pres nota de les demandes i de les objeccions, i així també dels reptes que proposeu; un d'ells ha quedat molt clar, que és l'ús i l'aprofitament de l'espai públic i de tenir locals on prestar les vostres activitats, especialment en aquests dies que per les inclemències del temps ha estat bastant difícil dur-les a terme. Per tant, ens interessa escoltar-vos i incorporar la vostra experiència en el disseny de polítiques públiques que posin els joves al centre.

Sabem també que en relació –així ens ho heu dit– amb les subvencions, que la situació actual ve marcada per uns anys consecutius de pressupostos prorrogats i això ha provocat que les convocatòries s'hagin endarrerit i que els pagaments s'hagin fet de forma retroactiva –normalment a l'agost o al setembre–; tot i això, les entitats acaben rebent els imports corresponents..., ha incomplert..., encara que –això és cert– no amb l'agilitat necessària.

Així mateix, també s'ha creat un grup de treball on han participat diverses entitats juvenils per proposar millores a la Convo. Hem de tenir en compte que les convocatòries més importants de la Generalitat han permès donar continuïtat a projectes transformadors arreu del territori.

Des del departament es treballarà per reduir la burocràcia, un –també– dels aspectes claus, per tal de poder agilitzar la vostra feina, i la majoria de ciutadans i institucions, evidentment, agrairan aquesta nova funció. Per tant, continuarem col·laborant amb el moviment escolta i les institucions públiques.

Us volem plantejar unes qüestions. En relació amb la cohesió social i la inclusió, quins suports logístics, econòmics o formatius considereu imprescindibles per continuar garantint la vostra tasca inclusiva i comunitària? I, en segon lloc, i en relació amb el voluntariat, quines necessitats específiques teniu en l'àmbit del relleu generacional del voluntariat i de la seva formació continuada?

Per acabar, volem agrair de nou la vostra feina i el vostre compromís. És una tasca clau per a l'educació en el lleure de molts joves i això genera una comunitat igualitària i de cohesió social.

Per tant, també fem nostra la reflexió final amb la que heu clos la vostra compareixença, amb l'objectiu de tirar endavant la tasca que feu pel bé de molts joves de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I per tancar aquest torn, té la paraula, en nom del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, el senyor Pau Casanovas. Quan vulgui.

Pau Casanovas i Claus (membre del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya)

D'acord. Gràcies, president. Bé, en primer lloc, començar agraint-vos, Ona, Laura i Gerard, la intervenció que heu fet avui, i jo crec que fem també extensiu,

evidentment, l'agraïment a totes les persones que representeu i que teniu al darrere, els milers de caps i monitores, també com dèieu abans, que fèieu extensiva, també, la vostra explicació a tota la realitat de l'associacionisme educatiu, que no sé si ho heu comentat, però, per posar-ho en números –per si no hi ha consciència de la magnitud de les persones que abasta aquest fenomen–, estem parlant de més de seixanta mil persones entre els infants, adolescents i caps i monitores que formen part d'algun projecte de l'educació en el lleure de base voluntària i vessant comunitària.

Crec que després de la vostra intervenció no cal estendre'ns en reivindicar la importància que té aquest fenomen a nivell català. S'acostuma a dir que l'educació en el lleure és el pal de paller de l'associacionisme català i és que realment amb aquestes dades quantitatives es demostra aquesta afirmació, però també a nivell qualitatiu és evident que formar part d'un agrupament escolta, no?, en aquest cas, i d'un esplai també, et dona tota una sèrie d'eines i et forma com a ciutadà i t'ensenya a participar en la vida política del nostre país i, per tant, realment és un bé molt preuat que cal preservar.

Crec que un dels èxits, també, que ha tingut l'educació en el lleure els darrers anys ha sigut aconseguir fer-se el seu lloc en l'àmbit educatiu, traslladant la idea de que l'educació transcendeix l'àmbit escolar. Un exemple seria la transformació del Consell Escolar al Consell Educatiu de Catalunya, on ara les entitats de l'associacionisme en tenen part, però on encara el repte està incloure la veu d'aquestes entitats en aquest espai, perquè sigui realment útil i perquè no sigui només accessòria o simbòlica.

Aleshores, ja ho ha comentat una mica la Laura, però mireu a veure quan es va crear aquesta Comissió de Polítiques de Joventut, perquè no sabia ni si havia nascut jo, però estic molt segur –el 2004, he vist que és quan es va crear– de que si anéssim a la primera compareixença on hi va haver algú de l'escoltisme o dels esplais aquí segurament les demandes que es van fer eren probablement les mateixes.

La primera vegada que jo vaig ser aquí per parlar d'això va ser fa quatre anys i ja recordo que se'm va dir que moltes de les demandes portaven..., sent les mateixes des de fa massa d'anys: segueixen faltant locals, segueix faltant reconeixement social, però també institucional; segueixen havent-hi moltes mancances en el finançament estructural; segueix faltant una interlocució amb veu pròpia amb les administracions, i, per tant, això ens preocupa i ens ocupa com a Consell Nacional de la Joventut, perquè creiem que en un moment polític tan important com l'actual, on la joventut no és que tingui desafecció cap a la política en general, sinó especialment cap a la institució, és necessari que les administracions públiques sàpiguen..., i puguin donar resposta a totes aquestes problemàtiques, perquè sinó és la sensació del dia de la marmota i de la incapacitat de les administracions de donar resposta a això.

Per tant, evidentment, cal recordar cada vegada que venim aquí –i avui ho heu fet vosaltres i ens hi sumem nosaltres també– totes aquestes demandes històriques que l'associacionisme educatiu no està aconseguint solucionar, però també cal ficar sobre la taula les que ara mateix són actuals i estan més a l'ordre del dia –i a les quals nosaltres també ens hi sumem–, i com a Consell Nacional de la Joventut de Catalunya oferim aquest espai de paraigua perquè les entitats es coordinin i canalitzin totes aquestes demandes.

La T-lleure és una de les demandes que actualment està sobre la taula i que el Departament de Territori ha treballat i que hi ha una proposta tècnica que és viable en principi i que, per tant, el que falta és el finançament de la Direcció General de Joventut perquè es pugui tirar endavant. Fa falta que el CRAF català, que ja està previst a la llei de foment de l'associacionisme, que es comenta a cada Comissió de Polítiques de Joventut, es desplegui.

També hi ha una proposta tècnica, també s'ha treballat. Nosaltres –i aquí aquest «nosaltres» és el Consell Nacional de la Joventut, però també és de totes les entitats– hem fet els deures. Si una cosa caracteritza l'associacionisme educatiu és la

seva gran responsabilitat i habilitat d'entesa i de col·laboració amb aquesta institució. Aleshores, el que no pot ser és que no sigui corresposta per les dues parts. Per tant, fa falta que quan totes aquestes demandes es treballen per una part, l'altra part –que en aquest cas és el Parlament i el Govern també–, faci la seva feina i en aquest cas desplegui la T-lleure, desplegui el CRAF català...

I també amb el tema de la Convo. S'ha comentat abans; sí, efectivament, ha acabat sortint i hi ha una promesa de que es treballarà per mantenir els tempos, però jo, per enèsima vegada, no em cansaré de recordar que en el que s'ha de treballar és en que es comenci l'any amb la Convo resolta perquè les entitats puguin saber..., perquè recordem que són entitats que tenen una gran font de finançament públic i, per tant, comencen l'any sense saber de quins diners disposaran durant aquest any pel qual estan fent un pressupost que s'està votant en una assemblea general.

Per tant –sí, evidentment–, el primer és solucionar la situació actual, però cal seguir treballant perquè la convocatòria pugui ser realment anticipada i no només anticipada, perquè surti la convocatòria abans d'acabar l'any, sinó també perquè es resolgui abans que acabi l'any, i això és en el que no podem perdre la mirada.

Aleshores, ja per últim, només per fer una pregunta que si voleu respondre..., crec que en teniu moltes, però, bé, amb el tema de l'accés a la natura, fa dos anys va obrir la manifestació –una de les més importants de la història recent de l'associacionisme educatiu– per les dificultats d'accés a la natura derivades en gran part de l'emergència climàtica i de totes les restriccions imposades per l'ACA en els terrenys d'acampada. Aleshores, crec que també seria interessant, si voleu aprofundir-hi una mica més, en com ha avançat aquesta situació, si creieu que hi ha millores que encara s'han d'executar o si heu rebut el suport suficient de la Direcció General de Joven-tut, en aquest cas.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Casanovas. I ara per a respondre les preguntes, tenen set minuts. Quan vulguin.

Laura Gibert Sánchez (vicepresidenta de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

Moltes gràcies a totes. Intentarem ser breus per respondre a tot el que s'ha anat comentant. Per començar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, en qüestió de l'estratègia de la resposta a què s'ha traduït el resultat final, nosaltres una resposta breu seria «una incertesa». S'ha fet un treball conjunt, hem treballat reiterades vegades les esmenes i les han recollit, i també afegit al document, però al final les accions que acaben recollides són molt poc concretes i, per tant, ens costa saber en què es materialitzarà. Confiem i esperem que hi hagi espais de conversa constants per assegurar que la seva implementació és útil i enriqueix el moviment, però per ara no sabem massa en què es resultarà.

En relació amb la convocatòria la convocatòria, a la Convo, realment per nosaltres ha sigut una tensió, tant pels nostres projectes com també per l'equip tècnic. Al final hem hagut de revalorar projectes, tirar-los endavant tenint en compte la incertesa de si arribaria o no aquest finançament, i al final ho fem perquè no podem parar l'activitat i perquè creiem en el que fem, però és veritat que ho vivim i ho hem viscut amb preocupació.

Gerard Trias Gombau (president de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

Per donar resposta al Grup Parlamentari de Junts, compartim aquesta voluntat de vetllar per garantir el dret al deure, i al final és una mica el baluard moral, i per això és tan rellevant el desplegament de la llei de foment de l'associacionisme. Com deia la Laura, la demora de la Convo al final el que fa és tensionar les entitats i empo-brir, perquè moltes vegades hem de recórrer a finançament extern, que hem d'acabar

pagant amb els recursos que no són subvencionats, i això a la llarga acabar fent que siguem una mica menys capaços de dur a terme l'activitat.

Sobre el català, coneixem molt bé l'enquesta del Consell Nacional de la Joventut. D'aquesta enquesta, el punt de llum que hi havia dins de la gravíssima emergència de la situació de la llengua catalana no només a Catalunya, sinó en el moviment del lleure, és que les caps són referents lingüístiques i que el cau és un espai de manteniment de la llengua. Per tant, ens agafem a això, ho seguim treballant des de les associacions i tenim espais a on es fomenta l'ús del català i pel qual es vetlla.

Pel que fa a les acampades i rutes, és cert que aquest any encara no hem fet la preparació de la campanya d'estiu. Sí que hi ha una tasca compartida amb la Direcció General de la Joventut, Protecció Civil i Agents Rurals, que plantegem una mica com han de ser els escenaris. Al final, el que és fonamental és dotar-nos de resiliència i de plans B, perquè hem aconseguit al llarg dels anys i de les reivindicacions blindar el nostre model de campaments, perquè en el nostre cas l'accés a la natura no és una voluntat, diguéssim..., aleatòria, és la base de la nostra activitat i és un espai on nosaltres interaccionem de manera educativa i forma part del nostre mètode.

I, per últim, pel que fa al lliure inclusiu, la situació és compartida alhora entre les diferents entitats. Totes estem treballant en els nostres plans estratègics i fulls de ruta en com esdevenir entitats més inclusives i més obertes a la ciutadania, i sobre aquesta tasca em sap greu, perquè, per l'estona que tenim..., però sí que és un punt en què estem treballant, les entitats escoltes del país.

Ona Carabassa (vicepresidenta de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

Per donar resposta al Grup Parlamentari del Partit Popular, bé, la situació d'altres complexitats que hem exposat en el nostre discurs ha estat sobretot en detecció, prevenció i abordatge de VSI, per exemple, o d'espais amb personalitats que necessiten atenció mèdica o atencions de salut mental o de TCAs, que això és una cosa que també s'han anat trobat bastant en el dia a dia dels agrupaments i que va en auge, i que en alguns casos sí que hi han protocols i circuits establerts, però que cal seguir-los treballant i polint-los perquè siguin efectius i que és una cosa que creiem que encara queda molt camí per recórrer.

Per altra banda, el suport addicional. Creiem que hi ha un suport estructural i de finançament que és necessari com reestructurar-lo i replantejar-lo –en el cas, per exemple, de l'ús de l'espai públic–, i és que no tots els municipis ni totes les localitats tenen la mateixa forma de poder accedir a aquest espai públic i no hi han els mateixos processos, ni homologació.

I, finalment, en el bagatge polític que es troba dins de les nostres entitats, l'escoltisme treballa amb l'educació, treballa amb una finalitat última, que és educar ciutadans crítics i actius en la societat. Per tant, els nostres valors sempre seran a través de la tolerància i dels valors compartits i tot això ho recolzarem sempre a través de l'apartidisme, però nosaltres com a escoltes sempre estem arrelats a un territori, al territori on fem l'activitat i, per tant, potenciarem el patrimoni cultural d'aquella localitat i de les formes de fer que es troben en els nostres agrupaments.

Laura Gibert Sánchez (vicepresidenta de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

Per continuar amb una resposta breu al Grup de Comuns, simplement agrair la intervenció i celebrem la intenció de voler formar part activa de l'ANPEC, així que moltes gràcies –mà estesa i sempre a punt.

Gerard Trias Gombau (president de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

I per donar resposta també al Grup Parlamentari dels Socialistes de Catalunya, una mica la voluntat és clara. Treballem amb la direcció general i, com diu la nostra manera de fer, sempre estem a punt i comparteixo la idea del Pau, que sempre sem-

pre sempre que se'ns ha necessitat hem participat tant dels espais de creació com de tots els espais on ens han cridat.

Pel que fa a la cohesió social i inclusió, el suport que necessitem és... Les entitats tenim projectes i tenim metodologia; el que sí que potser ens manca més o és complementari és aquest suport econòmic per garantir que les estructures que donen suport a l'associacionisme funcionen i també un suport formatiu. Al final, el suport econòmic no sempre és en forma de subvencions, també és en forma de facilitats, d'ajudes, de subvencionar formacions, d'oferir recursos o inclús de vegades de fer estudis, com el que s'ha fet amb el CREAM, i que ara comentarem també molt breu.

I, per altra banda, les necessitats específiques que hi ha en l'àmbit de relleu –això sí que crec que és fàcil– és que les joves puguin participar dels espais. Una jove que arriba a les deu de la nit a casa de treballar i que amb prou feines té temps de veure les seves amistats, o que no té una casa pròpia i que comparteix espais de convivència amb la família i no pot tenir els seus espais, és difícil que s'impliqui. Llavors, reconeixent la tasca que es fa des dels moviments associatius, i alhora treballant per millorar les condicions materials de les joves, els relleus són naturals, perquè fa cent anys que passa –no és una cosa que ens haguem inventat ara–, i segurament les joves d'avui tenen la mateixa voluntat de participar que podien tenir les joves d'ahir.

I, per acabar –molt ràpid–, l'aportació del consell nacional. L'accés a la natura –ho hem dit abans– és un pilar cabdal. Com a demanda potser més clara, hi ha hagut un informe que s'ha fet pel CREAM amb la Direcció General de Joventut en el que hi han unes propostes i en el que hi han unes demandes que ara, evidentment, no podem posar a disposició, però que el document és públic i és compartit, i creiem que s'ha de treballar en aquestes demandes per blindar l'accés a la natura, perquè, al final, entenem que la natura és un espai molt ampli on hi ha accés per part de molts agents, però l'accés per part de les organitzacions escoltes i les entitats educatives és un accés de preservació, de respecte, de foment de l'ús de la natura com un espai amb responsabilitat i d'educació, i sempre serà positiu i mai serà negatiu, evidentment, i tampoc som aliens a la realitat, vetllant per les condicions de seguretat sempre i en qualsevol espai.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies per la seva compareixença.

Com que no hi ha més punts de l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de cinc de la tarda i cinc minuts.